

บทที่ ๒

ภาคที่ ๑

การระดมเงินกู้ยืมในอินโดจีน ๒ นครเขมรในปี ค.ศ.๑๙๕๕

๑. สงครามเพื่อนเขียนเสว เหตุเฉพาะหน้าของการระดม

การขยายตัวของคณะชาตินิยมในอินโดจีนเป็นวาทะใหญ่ของการสงครามระหว่างฝรั่งเศสกับเวียดนามซึ่งได้รื้อการช่วยเหลือจากจีนคอมมิวนิสต์ สถานการณ์ทั่วไปในขณะนั้นเห็นได้ว่าวิกฤตมาก เพราะฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ขยายอำนาจยึดครองเข้ามาครอบงำทางตอนเหนือของอินโดจีนไว้ได้หมดและอยู่ในฐานะที่พร้อมในการรุกรานออกมา เมื่อเวียดนามตีเข้าจากกรุงไซ่ง่อนซึ่งตั้งอยู่ในลาวเมื่อครั้งแรกเมื่อปลายเดือนเมษายน ปี ค.ศ.๑๙๕๑ นั้น ก็ได้เข้ายึดครองของหลวงคอนเทอคือ คือ ข้าเหนือไว้ได้โดยง่าย ตลอดจนได้เปลี่ยนตัวตั้งของทางนครหลวงระหว่างและทำการวิพากษ์วิจารณ์การร้ายแรงของขบวนการแห่งชาติลาว การเพ่งมองว่าในทางระดมครั้งทำให้ฝรั่งเศสกองกำลังเวียดนามที่ระดมการในอินโดจีน เคยให้นายพลของวี ชาวาร์ (Henri Navarre) เฝ้ารับเสด็จที่นครสาเลง (Saigon) และนี่เองที่เป็นจุดเริ่มต้นของสงครามวังป้อมเดิมเดิมฟู (Dien Bien Phu) ซึ่งอยู่ในเวียดนามตอนเหนือ กล่าวคือ นายพลชาวาร์ได้แก่ในวังป้อมฟูหรือวังในการสู้รบใหม่ นอกจากเรือเสียบคือ เขาได้ให้ความชอบกับบุพการีของเมืองนี้มากเกินไป เคยเขาเห็นว่าเวียดนามที่จะไม่ยอมรับสงครามในลักษณะที่เสียของพวกในเขตที่นั้นได้เป็นเขาจะเต็มใจที่จะรับทราบทาง ๆ ได้ และควรจะได้ให้เวียดนามที่ไม่สามารถต่อสู้ระดมใหญ่เข้ามาได้แล้ว (ซึ่งฝรั่งเศสเรืออบางนั้น) ถ้าฝรั่งเศสจะอยู่ในฐานะที่ควบคุมสถานการณ์ไว้เสมอ นายพลชาวาร์ได้พยายามสร้างป้อมปราการแห่งนี้ได้เป็นกำแพงสามแถวเพื่อรับใช้วัตถุประสงค์สามด้านด้วยกัน เช่น เพื่อจะป้องกันลาว เพื่อป้องกันลาวเวียดนามส่วนใหญ่ไว้ไม่ให้เข้าในในค่ายได้ และเพื่อจะซ่อนหลาความถุกยิงของเวียดนามในเขตที่ต่างไม่ทางคิดจะรับทราบเรื่องบริเวณที่นั้น (หมายถึงอากาศที่ขัด) มากนัก ซึ่งตลอดจะเป็นการเรียงร้อยเสียบจากเกินได้ โดยเฉพาะในข้อที่ระดมกำลัง

* Chau หน้า ๘๖

ความสามารถของฝ่ายตรงข้ามอีกจากความเข้มแข็ง อย่างไรก็ตามในสายตาของฝรั่งเศสการ
ปลงศพ ก็ยังเหมือนอยู่นั้นมีส่วนด้วยกับความหึงหวงของอาวภาคเหนือภาค เพราะมีบรรณคดีในมือ
กัน ก็จะเริ่มให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลฝรั่งเศสเตรียมหาใจเฉย อาเบียง (Joseph Lancl) และ
นั่นจึงให้เขาค่อยใจทราบว่า

รัฐบาลฝรั่งเศสได้ตัดสินใจแล้วว่า จะส่งกองพลภาคเหนือของอาว (อันรวมถึงนครหลวง
พระบางพระนครเวียงจันทน์) ให้รบแทนจากการรุกรานของกองพลภาคเหนือของอินโดจีนของ
ของรัฐบาลฝรั่งเศส การที่ตัดสินใจที่จะนำเอาการประทุของคณะกรรมการป้องกัน
ชาติของฝรั่งเศส (เขียน: ทำกับดักความมั่นคงของฝรั่งเศส) เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๖
ความจำเป็นในการเมื่อไรการปลงศพนั้นเป็นเรื่องละเอียดลออเพราะในวันที่ ๓๐ ตุลาคม
ปีเดียวกันนั้นอาวได้ลงนามในสนธิสัญญาซึ่งก็รวมทั้งกับฝรั่งเศสซึ่งเขียนโดยชาวเขาที่นครเวียง
จันทน์และนครหลวงเวียงจันทน์ อันเป็นระบอบที่ฝรั่งเศสได้จัดตั้งก่อนในสัญญาในคืนของเดือนกันยายน
รัฐเพื่อนบ้านเวียงจันทน์และนครหลวง เวียงจันทน์รู้ว่าการปลงศพภาคเหนือของอาวนั้นจะมีอัน
ให้การเจรจาซึ่งกล่าวโดยนิตยสารในบางทรงกันดาร นายสนาการซึ่งมีความเต็มใจในการ
เป็นอีกว่า การจะอยู่ไปเรื่อยก็มีเราตามเข้ามาจนแบบดูจะดีเองนั้นจะเข้าก็เมื่อมีระบอบที่เข้ามา
เข้ามาในอินโดจีนแบบบางและคอนโคเท

เมื่อฝรั่งเศสยกกองทัพที่จะเข้ามาในอินโดจีน เวียงจันทน์และนครหลวงนั้นทั้งนี้จะเป็นแห่งถูก
พ่ายที่จะถกกันการกวาดล้างของเวียงจันทน์และนครหลวงจากพื้นที่แห่งอื่น ๆ เช่นที่เวียงขวาง ห้วยโหล่น และ
เขเนอญกตามที่มีศกที่โลกในเวลานั้น ทางฝ่ายเวียงจันทน์ก็มีการเตรียมตัวหาวิธีของการถอนกำลัง
จากการมีกษัตริย์ของพระบางและแห่งอื่น ๆ มาสมทบเข้าใหม่ก็เทียบเป็นนผู้เลี้ยงนึ่งเดียวกันซึ่งทำ
ให้งานของการเข้ายึดครองมีขึ้น การโจมตีมีครั้งแรกกระทำในคืนวันที่ ๓๐ มีนาคม ค.ศ. ๑
๑๙๕๕ กองกำลังทหารประมาณ ๕๕,๐๐๐ คนในขณะปี ค.ศ. ๑๕๖๓ กาสตรีง (De Castrice)
มีทหารอยู่เวียง ๑๖,๐๐๐ คน เวียงจันทน์ก็ลงมือปลงศพอยู่ประมาณถึง ๕๐ วัน สมัยนั้นด้วยอาวุธ

๒ Bernard B. Fall, Street without Joy: Indochina at war, 1946 - 1954,
(Pennsylvania: The Stackpole Company, 1961) หน้า 128

๓ Chau หน้า ๒๗

อันมีอิทธิพลทางวรรณคดีเป็นใหญ่ทั้งปวงเสียดในภาคที่ว่า เวียดนามมีฐานะยากจน ในที่สุดก็แพ้
ก็แสดงต่อฝรั่งเศสประเทศสยามจำใจไว้ ๑ พฤษภาคม การเสียโดยเฉียบเป็นใหญ่
เนื่องมาจากความอ่อนแอของสยาม ๓ ประการ คือ

๑) การเลือกสถานที่ตั้งสำหรับทหารสงครามครั้งนี้ห่างไกลจากกรุงเก่าถึง

ในที่สุดจึงแพ้

๒) เป็นความผิดพลาดใหญ่หลวงที่ผู้สำเร็จราชการอ้างถึงความสามารถของ

มิตร

๓) เป็นความบกพร่องจากการตั้งกองทหารรวมอยู่ในป่า ซึ่งกองทัพฝรั่งเศส

ถึงกว่าครึ่งก็ตายในป่า จำนวนมากก็อยู่ใน "อินฮิเมอ" (Isabelle) ซึ่งนาง
ของมารดาในของป้อม ๘ ก็โอบเอกรันยั้งอยู่ในในสามารถไร้อาหารน้ำดื่มก็วางการรบหยุด
การรบ (Gabrielle) กุชามืออาทิว (Beatrice) และแอนมาร์ (Anne Marie)
โดยง่ายเป็นขอ

การปราชัยครั้งนี้ทำให้ประชาชนฝรั่งเศสทรมานกว่าสงครามอินโดจีนในสงครามสกปรก
(dirty war) ที่สิ้นเปลืองเงินทองมาก ในฝรั่งเศสเกิดเศรษฐกิจตกต่ำและการขาดดุลใน
งบประมาณของฝรั่งเศสรวมทั้งชีวิตคนอย่างมหาศาลต้องสูญเสียไปอย่างไรก็ตาม ^{เกิด}ความยากในอินทรีงอยู่
ห่างไกลจากฝรั่งเศส หากจะรวมทหารฝรั่งเศส เวียดนาม และชาวอาณานิคมอื่น ๆ ที่มาร่วม
เพื่อในการรบก็คงเสียชีวิตไปแล้วเป็นจำนวนถึง ๒๐๖,๐๐๐ คน บาดเจ็บ ๑๑๑,๐๐๐ คน ทหาร
ฝรั่งเศสถูกจับเป็นเชลยถึง ๑๑,๐๐๐ คน ส่วนค่าเสียหายในสงครามซึ่งกินเวลา ๘ ปี (๑๙๔๖ -
๑๙๕๔) นั้น ฝรั่งเศสต้องสูญเสียเงินถึง ๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่งในจำนวนนี้ ๒,๐๐๕ ล้านดอลลาร์
นำมาจากงบประมาณของประเทศเอง ซึ่งกับสหรัฐนั้น - เฉพาะในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ เป็นปีเดียว

๑ Fall ๒๕๓๖
๒ ผู้ ๑ แสดงถึงชีวิตที่สงบสุขของชุมชนชาวฝรั่งเศสในเมืองเคียมเบียม ซึ่งเริ่มมีตั้งแต่ ๘ กองพัน
ด้วยกัน นอกจาก ๑ และ ๒ แล้ว ยังมีอีก ๒ กองพัน คือ คลอดิน (Claudine) ฟรังัวส์
(Francoise) อิวเกตต์ (Huguette) โดมินิก (Dominique) และเอเลี่ยน (Eliane)
ซึ่งถูกฆาตกรรมทั้งหมดที่เมืองเวียมทิมเข้ายึดครอง
๓ รายละเอียดเกี่ยวกับกาโรชาและชีวิตถูกเนรเทศไปอยู่ในสงครามอินโดจีน โปรดอ่านใน
The Seventeenth Parallel หน้า ๒๒ - ๒๓

และปัจจัยแห่งประชาคมอย่างหนักเกี่ยวกับกิจการภายในและภายนอกประเทศ ความ
 มีวาทะของฝรั่งเศสคือ ข้อตกลงให้มีการประชุมองค์ในอินโดจีน เพราะเรื่องของการประชา
 ธิปไตยของฝรั่งเศสในอินโดจีนนั้น ในเมื่อฝรั่งเศสต้องสู้รบมา ๘ ปีเศษแล้ว ส่วนฝ่ายคอมมิวนิสต์ก็มุ่ง
 หมายจะไล่บี้อิทธิพลที่เป็นการวิธนาการของตน และจะฉวยโอกาสแห่งความวุ่นวายของประเทศ
 มหาอำนาจ และเพื่อสนองความต้องการให้คอมมิวนิสต์จะเข้าร่วมประชุมด้วย สำหรับลัทธิ
 นั้นเขาจะไม่สนใจถ้ากองคอมมิวนิสต์ในฝรั่งเศสกลางระงับการเคลื่อนไหวในอินโดจีน ส่วนอังกฤษ
 พอใจที่จะขจัดอิทธิพลของลัทธิคอมมิวนิสต์ในอินโดจีนไม่ให้เกิดการแทรกซึมซึ่งในการเจรจาระหว่าง
 ฝรั่งเศสกับจีนคอมมิวนิสต์ ฉะนั้น ปัญหาของการประชุมองค์เป็นเรื่องจริงไม่ตรงกับ คอมมิวนิสต์
 มีไหม้เจตนาจะวิฤทธิของการขุดยิง หากหวังจะอาศัยการขุดยิงเมื่อขอเรียกร้องหรือตั้งเงื่อนไข
 ในที่ประชุมควมวิสาหการพูดพบการใจกว้าง ประเทศที่เข้าร่วมประชุมทั้งหมดนอกจากไซเบเรีย
 จีนคอมมิวนิสต์และฝรั่งเศสแล้ว ก็มี สหรัฐฯ อังกฤษ เวียดนาม กัมพูชา และลาว
 ในชั้นแรกฝรั่งเศสจะเจรจาโดยตรงกับจีนคอมมิวนิสต์และไซเบเรียเท่านั้น หากมอง
 ประเทศที่เรียกร้องว่าเวียดนามควรจะได้รับมีการเชื่อมใจด้วย ประเทศที่มีเวลาเดียวกัน
 ไม่มีการตกลงว่าประเทศที่สามที่เกี่ยวข้อง คือ เวียดนาม กัมพูชา และลาวควรจะได้เข้าร่วม
 ในการประชุมควม ดังนั้นการประชุมครั้งนี้จะมีขึ้นตามมาจาก ๘ ประเทศด้วยกัน

อนึ่งเรกิตของเรารู้ว่าที่ประชุมนี้ ได้มีการประชุมเฉพาะผู้นำอินโดจีนด้วย
 ในปัดังกล่าว หากมีการประชุมเกี่ยวกับปัญหาเกาหลี ซึ่งก็เป็นอนุภาคแล้วควมคุ้นเคย
 ลึกซึ้งความเข้าใจของเรื่องอินโดจีนจึงถูกแบ่งแยกไม่มาหากันเลย การประชุมเริ่มมาที่

๑๐ ๘๒๖ หน้า ๕๕

๑๑ เรื่องเดียวกัน

๑๒ ในเมื่อโฮจิมินห์รวมในการประชุมที่กรุงปักกิ่งอินโดจีน เพราะมหาอำนาจทั้ง ๔ ได้ตกลงให้
 ประเทศที่เกี่ยวข้องโดยตรงเท่านั้นเข้าร่วมประชุม ทั้งนี้ในฝรั่งเศสในดินแดนหรือฝรั่งเศสการ
 เข้าร่วมประชุมควม

๑๓ ในการประชุมที่กรุงเบอร์ลินระหว่าง ๒๕ มกราคม ถึง ๒ กุมภาพันธ์ ๑๙๕๕ รัฐมนตรีต่างประเทศ
 ฝรั่งเศส สหรัฐฯ อังกฤษ และไซเบเรีย ได้ออกแถลงการณ์สรุปว่า จะจัดให้มีการ
 การประชุม ๓ นครเจนีวาเพื่อจัดการปัญหาทางระงับปัญหาเกาหลี โดยสันติวิธีในวันที่ ๒๖
 เมษายน ๑๙๕๕ และได้ตกลงให้มีการประชุมที่กรุงเบอร์ลินเพื่อระงับปัญหาอินโดจีนกับ
 มา ๗ ปีควม (Text of the Final Communique of the Berlin Conference, 1954)

๒๖ เมษายน ค.ศ. ๑๙๔๔ และเมื่อเมื่อเดือนพฤษภาคม จนกระทั่งเมื่อมีขบวนการเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม จึงได้มีการเปิดประชุมอย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรกในวันรุ่งขึ้น โดยประกอบด้วยผู้แทนจากรัฐมนตรีต่างประเทศจากทั้ง ๔ ประเทศ นายฮอร์ บิโคลท์ (George Bidault) รัฐมนตรีต่างประเทศฝรั่งเศสได้เสนอข้อเสนองาน ๖ ประการต่อที่ประชุมในวันแรกนั้นซึ่งทำให้ทราบว่าเจตนาที่แท้จริงของฝรั่งเศสว่า ความเกี่ยวข้องกับกันแรกเมื่อมาถึงเจเนวาคือการร้องขอความช่วยเหลือจากโซเวียตในกิจการหยุดยิงอื่น เพื่อให้ชาวฝรั่งเศสที่มากเจ็บไข้มีโอกาสออกมาจากพื้นที่เช่นเคยเป็นปกติได้อีกหนึ่ง ซึ่งนายโมโลตอฟ (Molotov) รัฐมนตรีต่างประเทศโซเวียตได้ปฏิเสธที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ และรอร้องในนามบิโคลท์ไม่เจรจาเรื่องนี้โดยตรงกับผู้แทนเวียตมินซึ่งจะเป็นการช่วยบทรานประเทศคอมมิวนิสต์ด้วยโดยไม่ในหัว อย่างไรก็ตามผู้แสดงขอความช่วยเหลือในการประชุม คือ จีนคอมมิวนิสต์ เช่น การประชุมในเรื่องสำคัญ ๆ หรือการเจรจาอื่น จีนคอมมิวนิสต์ก็จะเป็นผู้เสนอของผ่านคนเราเจรจาร่วมกับฝ่ายฝรั่งเศสโดยตรง โซเวียตเพียงแต่ให้การช่วยเหลืออยู่เบื้องหลังเท่านั้น ส่วนสหรัฐ ฯ โดนสก็ให้เงินอย่างชัดเจนว่า ไม่เห็นความจำเป็นแก่การประชุมประเทศเวียตมิน ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจก่อนการประชุมแล้วว่า เวียตมินน่าจะคงตั้งเงื่อนไขข้อนี้เป็นอันดับแรกเพื่อออกเมื่อจบกิจการหยุดยิง ดังนั้นเมื่อรัฐมนตรีต่างประเทศอังกฤษ นายฮิลเลิ โดเฮนโซให้ข่าวความตกลงความสงบโลกาภิโน อันประเทศคอมมิวนิสต์จึงทำให้ชาวอเมริกันหลายคนเชื่อว่า

๑๕ Lancaster หน้า ๑๑๕

๑๖ ความตกลงนริอดพิภพโลกาภิโน (Locarno Pact, November 16, 1925) นี้เป็นสนธิสัญญาที่ประเทศเยอรมันในยุโรปมี อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี เบลเยียม และเนเธอร์แลนด์ลงนามร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศและระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี ยุติการขับไล่ชาตินิยม นอกจากนั้นก็สนธิสัญญาฉบับนี้ให้การคุ้มครองพรมแดนของเยอรมันในสภายุโรปกับฝรั่งเศสและเนเธอร์แลนด์ และโดยระบุในสนธิสัญญาว่าหากภาคหนึ่งใดใน ๕ ประเทศนี้รุกรานพรมแดนของประเทศภาคอื่นแล้วจะเป็นผู้รับผิดชอบการหาญของอีก ๔ ประเทศที่เหลือและคณะมนตรีสันนิบาตชาติจะเป็นผู้ตัดสินลงโทษบทรานนั้น ทั้งนี้โดยไม่มีมีการรุกรานอย่างเปิดเผย ความตกลงนี้จึงกล่าวได้ว่าเป็นความพยายามของสันนิบาตในยุโรปที่จะผ่อนคลายการมีกันเยอรมัน

/ภายหลังการพ่ายแพ้...

ปัจจัยแวดล้อมที่กล่าวถึงจะเป็นบทบาทที่กระทำต่อประเทศไทยของคณะมนตรีความมั่นคง^{๑๖} ด้วยนโยบาย
 ที่ชัดเจนที่สหรัฐได้แสดงปฏิกริยาไทยไว้ที่ ๓๒ มิถุนายน ๑๙๕๑ ตามที่นายประจักษ์
 ผลิตผลได้เขียนไว้ในวารสารที่ชื่อ "Disturb Security Act"
 ไทยได้กล่าวถึงว่ารัฐบาลสหรัฐจะไม่ยุติกับขบวนการที่ดำเนินไปอย่างช้าๆ ในจีนต่อระบอบคอมมิวนิสต์
 ว่าจะได้ให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่ที่จะช่วยระงับนโยบายของคณะมนตรีความมั่นคงในเอเชีย^{๑๗} และในจีน
 เพื่อที่จะให้ระงับการขยายตัวของคอมมิวนิสต์ในเอเชีย^{๑๘} ภายหลังจากที่ได้กล่าวถึงในบทความของ
 ๒๑ มิถุนายน ๑๙๕๑ ซึ่งเป็นบทความที่เขียนขึ้นโดยคณะมนตรีความมั่นคง

บทความที่กล่าวถึงในบทความที่พิมพ์ในวารสาร "Foreign Affairs" ของรัฐสภาอเมริกัน
 ฉบับที่ ๓๐ ปีที่ ๑๙๕๑ มีคำกล่าวถึงว่า "การที่รัฐบาลสหรัฐจะระงับการขยายตัวของคอมมิวนิสต์ในจีน
 นั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นที่จะต้องกระทำโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้" คำกล่าวนี้
 วิจารณ์ว่า "โดยทั่วไป รัฐสภาสหรัฐมีมติเห็นชอบที่จะระงับการขยายตัวของคอมมิวนิสต์ในจีน
 และในเอเชีย" คำกล่าวนี้ในที่สุดก็ได้รับการยอมรับโดยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
 ในเดือนพฤศจิกายน ๑๙๕๑ ในวาระที่ ๗๖๓ ของการประชุมสามัญของสภาผู้แทนราษฎร
 และวุฒิสภา (Pifford หน้า ๕๐๒ - ๕๑๐)

๑๖. Kramol Tompkinschart, "American Policy in Southeast Asia: A High
 Special Conference to Burma, Thailand and Indochina 1949-1960", a
 Dissertation Presented to the Graduate Faculty of the University
 of Virginia in Candidacy for the Degree of Master of Philosophy
 (Kramol Wilson Department of Foreign Affairs, 1961) หน้า ๒๒๖ - ๒๔๐

๑๗. "The United States Policy on the Far East", Foreign Affairs, Vol. 29, No. 1, p. 15.
 ๑๘. "The United States Policy on the Far East", Foreign Affairs, Vol. 29, No. 1, p. 15.
 (Pifford หน้า ๒๒๖)

๑๘. Kramol Wilson, "Congressional Action, Daily Issues, June 30,
 1954" (Pifford หน้า ๒๒๖)

๑๙. "The United States Policy on the Far East", Foreign Affairs, Vol. 29, No. 1, p. 15.
 (Pifford, July, 1954)

ในวาระที่ตกลงใจว่าทำในระหว่างประเทศวิเทศนามกรังซึ่งถูกแบ่งแยกไปให้ละเมียวชีวิต ๑๓๖
ที่มี ๒๕ ประเทศในเอเชียอีก ๔ ประเทศแยกแยะของรัฐซึ่งของอนุทวีปจึงได้วางกันในการลงนาม
ตกลงปฏิบัติการร่วมกันในอินโดจีน (Indo-China Co-operation Agreement) เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม
ของปีนั้น รูปของของความร่วมมือกัน คือ:

ก. การแบ่งแยกเวียดนาม รัฐเวียดนามจะแบ่งออกเป็นสองส่วนใหม่ซึ่งจะแบ่งกัน
โดยธรรมชาติ โดยภาคเหนือแบ่งแยกกันโดยที่เส้นขนานที่ ๑๗ ส่วนเหนือ (รวมทั้งเมืองท่า
ฮานอยและไฮฟอง) และส่วนใต้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของรัฐเวียดนาม (เวียดนามใต้)

ข. อาณาเขตที่กำหนดขึ้นใหม่ ก้าวร้าวของทหารฝรั่งเศสที่ซึ่งอยู่ทางเหนือของเส้น
ขนานที่ ๑๗ (รวมทั้งรวมสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง) และกำลังของรัฐเวียดนามซึ่งอยู่ทางใต้ของ
เส้นดังกล่าวจะลงนามร่วมกันในอาณาเขตที่กำหนดขึ้นใหม่ และกำลังของสหภาพฝรั่งเศส
จะถอนออกจากเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ภายใน ๓๐๐ วัน

ค. การเลือกตั้งในเวียดนาม การเลือกตั้งจะกำหนดขึ้นใหม่พร้อม ๆ กันทั้งสอง
ส่วนของรัฐเวียดนามภายในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๖ ที่มีความมุ่งหมายที่จะสถาปนา
รัฐบาลเป็นต้นซึ่งอันเดียวกัน โดยทั้งสองฝ่ายจะโคจรระงับการขัดแย้งจากการปฏิวัติหรือ
ระหว่างรัฐบาลทั้งสองแล้ว และควรจะได้เป็นภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการ
ควบคุมระหว่างประเทศ (International Control Commission) ซึ่งประกอบด้วย
ผู้แทนจากอินเดีย อินโดนีเซีย และไซปรัส

๒๐ Colo หน้า ๑๖๔-๑๖๕

๒๑ ซึ่งเป็นร่างการเรียกคณะกรรมการระหว่างประเทศเพื่อการตรวจสอบและควบคุม

๘. การตรวจตราและบุกยิง คณะกรรมการบุกยิงระหว่างประเทศ (คณะผู้
 ประชวรรัฐหนึ่ง) ประกอบด้วยผู้แทนจากอียิปต์ แคนาดา และโปแลนด์ จะตรวจ
 ทราการปฏิบัติในถิ่นที่ของตามข้อตกลงบุกยิง และในคำทหนึ่งจะนำเข้าที่ระกิมใหม่ใ้มีการ
 ส่งกำลังทหารใด ๆ จากฝั่งของฝ่ายใดในระหว่างการบุกยิง งานโดยอะเอินเทเกอวักการ
 ทราจการการตอบหมายไปสู่สาธารณะที่กักกันกั้นในนั้น ส่วนใหญ่จะทกเป็นทนามีเองและ
 ทรรมการทแยระหว่างกันหนึ่งสองฝ่าย ซึ่งนี้ โดยผู้แทนอียิปต์จะกำหนดให้เป็นประธาน
 ของคณะกรรมการและคณะในคณะกรรมการหนึ่งสามคณะนี้

๙. กัมพูชา เขกราชและบูรพาทททางกร เมืองของกัมพูชาจะใ้การรับรจ
 จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียตนามและกำลังทั้งหมทของฝ่ายหนึ่งนี้จะส่งต่อมอให้จาก
 กัมพูชา

๑๐. ๓๑๒ เขกราชและบูรพาทททางกร เมืองของลาวจะใ้การรับรจจาก
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียตนามในอันละเคียวกัษ และจะส่งต่อมอกำลังของมอทั้งหมท
 ไปรากลาวกัษ ลาวฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย (คือผู้ใ้การสนับสนุนการปะเทศลาวนิคมเวียต-
 นาม) จะส่งมออยู่ใ้แนวทางรทกกระวันออกเจิมงเมบือ คือที่จำเจนิบ และองดาอี ในระ-
 หว่างนี้กัษนิกจะมีการปกครองเป็นของตนเองภายใต้การตรวจรจองเจ้าหน้าที่รัฐลาว
 ลาวทั้งองกัษจะมอรวมเจ้าอยู่ในราชอาณาจักรลาวกัษการเลือกสิ่งซึ่งจะมีใ้ใหม่
 ๓๐.๕.๑๙๕๕

๑๑. ฐานที่มั่นทางปรเขต ฐานการตั้งฐานที่มั่นทางปรเขตใ้รัฐใดรัฐหนึ่งของรัฐสม
 ติงสมม อย่างไรก็ตามจะไม่นำมอใ้กับฐานที่มั่นของฝรังเศสซึ่งจะตั้งที่เมืองว้างในลาว
 ทกทั้งกำอิ้งวหารฝรังเศสซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ยกสมจะมอคงปรจ่าอยู่ในเวียตนามใ้

๑๒. ข้อตกลงอื่น ๆ เขตบักและหอเรือนที่ถูกจับกุมของฝรังเศสฝ่ายจะส่งต่อมอ
 ภายใ้ ๓๐ วัน ฐานการบาดแผลตามใ้ทางกร เมืองซึ่งกัษทุกคดและถูกรวมกรวีรของทุกคด
 เหล่านี้ การบอกเมอ์นเขตบักและหอเรือนซึ่งใ้ปรจจะคดนี้จะมอกับฝ่ายกณเมอ์นบักตาม
 ผู้ใ้ประชงกัในทางกัษกันระคองทำเป็นไมโดยปราศจากการกัชว้างใด ๆ

นอกจากความตกลงบุกยิงซึ่งประเทศใ้เกี่ยวข้องใ้ร่วมวงนามกันแล้ว ยังมีใ้

รับดูคำแถลงที่ประชุม คือ ปฏิญญาอันสุดท้ายของการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้าน
สันติภาพในอินเดีย (Final Declaration of the Geneva Conference on
the Problem of Restoring Peace in Indo-China) ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม

ค.ศ. ๑๙๕๔ ซึ่งสรุปความสำคัญได้ดังนี้:-

ก) รับทราบความตกลงหยุดยิงในประเทศฝรั่งเศส และรับรองว่าเมื่อถึงเวลา
วิฤตสงคราม ยุติพัก และการไม่เอาเข้าเป็นพันธมิตรทางทหาร

ข) รับทราบปฏิญญาซึ่งรัฐบาลคอมมิวนิสต์และรัฐบาลลาวจะให้มีการเลือกตั้งใหม่เมื่อ
ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕

ค) รับนับถือว่ากรรมกรภาคพื้นทวีปซึ่งมิได้ทำการกำหนดแนวเขตแดนทางการเมือง
หรืออาณาเขต

ง) จะให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในเวียดนามในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๖

จ) รับทราบว่าฝรั่งเศสจะเคารพเอกราช ความเป็นไทย เอกราช และบูรณาการของ
ประเทศฝรั่งเศส

ฉ) รับทราบว่าฝรั่งเศสจะถอนกำลังทหารของตนออกจากประเทศฝรั่งเศส
ประเทศอื่น ๆ หรือ

ช) รับทราบว่าประเทศที่เข้าประชุม ณ นครเจนีวาจะเคารพสิทธิไทย เอกราช
และบูรณาการของประเทศฝรั่งเศสและงดเว้นการเข้าแทรกแซง

คำปฏิญญาอันสุดท้ายดังกล่าวนี้ สหรัฐฯ มิได้ลงนามร่วมด้วยเป็นผลออกคำแถลง
ความตกลงหยุดยิงในประเทศฝรั่งเศส และรับรองว่าจะไม่ไปทำสิ่งรบกวนสิทธิความ
ตกลงนี้ แต่จะถือว่าการตกลงนี้ใหม่เป็นการคุกคามสันติภาพอย่างสำคัญ

๒๖ ดูคำแปลที่ลงพิมพ์ในภาคผนวก ๖.

๒๗ ยักยอกโรงเรียนสงเคราะห์จิตวิญญู หน้า ๖ หน้า ๒๕

กรณีประเทศต่าง ๆ ได้ลงนามในความตกลงนี้แล้วนั้นเป็นการยุติลงความ
 ในไว้แก่ประเทศและส่วนอื่น ๆ ในจีนไคจิ่นซึ่งอีกเบื้องนอกเวลา ๔ ปีถัดจากนั้น จึงเป็นเรื่องที่น่า
 จะจับตามอง แต่ข้อกีดกันอาจมีผลจากความตกลงนี้ ปัญหาใหญ่ที่สุดคือ การที่เวียดนามแดง
 ออกเป็นสองประเทศที่เห็นพ้องกัน ๑๑ ตามแนวแม่น้ำแดง (Don Na River) นั้นเป็นชัย
 ชนะที่ยิ่งใหญ่ของคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือจากการประชุม ซึ่งไม่แตกต่างไปจากชัยชนะที่ได้จาก
 ป้อมเทียนเหมินในสยามรมนิค เพราะนอกจากจะเป็นการกบฏหรือฐานะของคอมมิวนิสต์ในทาง
 การเมืองแล้ว การถือเอาแนวเขตแนวความแนวตั้งกวางชังก็ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกล้าหาญ
 ประธาณเจ้ากรม ๑๑ ล้านคนต้องตกไปอยู่ภายใต้การปกครองของเวียดนามเหนือโดยปราศจาก
 สันติวิธี ๑๖,๐๐๐ ตารางไมล์ และเค็ดวักก็ถูกรวมเข้าด้วยกันในเขตความคอมมิวนิสต์เพื่อประธา-
 ณาณเจ้าภายใต้การปกครองเพียง ๔ ล้าน ๕ แสนคน และพื้นที่เพียง ๕๐,๐๐๐ ตารางไมล์
 นอกจากนั้นแล้วปัญหาการระงับความตกลงหยุดยิงซึ่งร่างขึ้นมาอย่างรีบเร่งเพื่อให้ทันกับกำลัง
 เวลาที่ล่วงเลยแล้วเสร็จ ใค้คิดไว้เห็นเป็นการร่างที่ขาดความรอบคอบ โดยที่แนวตั้งซึ่ง
 ในกรณีของเวียดนาม ความเป็นผลของความตกลงหยุดยิงก่อให้เกิดปัญหาในเส้นความตกลงนี้ เป็น
 ผลจากการเจรจาและลงนามโดยผู้แทนของผู้นำการทหารสูงสุดของกองทัพแดงเวียดนาม
 ในจีนไคจิ่น ซึ่ง ๆ ได้มีการระงับแนวของรัฐบาลไคจิ่นอันในฐานะผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์
 ปกครองประเทศของทางตอนใต้ว่า ทบ.ฝ่ายนี้ควรจะเป็นผู้รับผิดชอบต่อการปฏิบัติให้สันติภาพ
 ไปทางนี้ มี "อิทธิพลของความตกลง" นี้ที่เวียดนามแดงได้โดยปราศจากความรู้สึกไว้ว่า
 "เวียดนามแดงมีชัยอย่างหนึ่งซึ่งถูกมองว่าเป็นของส่วนใดก็ตามที่ขาด และโดยไม่ได้มีการ
 ปรึกษาหารือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนของไคจิ่นที่เพิ่มผู้รักษาสันติภาพรวมทั้งการคัดค้าน
 ต่อแผนการสำหรับความตกลงของตน และด้วยความรู้สึกที่อ่อนแอ--จึงสามารถจะชี้ให้เห็นภาวะ
 จริงได้ที่ไม่มีการอนุญาตของผู้นำที่ไคจิ่นซึ่งกำหนดโดยแนวเขตเวียดนามแดง และที่น่าที่ผู้

¹ Facts of Life, Vol. XIV, July 16-22, 1954 (New York: Facts on File)

Enc.) หน้า ๕๕

² Lancetor หน้า ๕๖

- ๑) ให้เริ่มการบุกยิงตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๖๘ เป็นต้นไป
 - ๒) ถ้ายังอาหาร เวียดนามเหนือจะทิ้งระเบิดทิ้งออกไปจากอากาศภายใน ๑๐ วัน
 - ๓) ถ้ายังอาหารปรังเศในอินโดจีนจะทิ้งระเบิดออกไปจากอากาศภายใน ๑๒๐ วัน
- ชาวอเมริกัน ผู้ประท้วงจะขึ้นประท้วงจำนวน ๑,๕๐๐ คน ลงในขอยโคโรไฮเพื่อร่วมอีกทหารใน กองทัพอาว และอีกจำนวนหนึ่งไม่เกิน ๑,๕๐๐ คน เพื่อทำหนังสือประท้วงที่รับผิดชอบแห่งของปรังเศ เพื่อที่เรอในและที่เวียงจันทน์ หรือที่เวียงจันทน์ของไป

- ๔) หันมาทำอาหารประท้วงสงครามเข้าไปในลาวอีก วันแรกที่จำเป็นต่อการป้องกัน ประเพณี
- ๕) ถ้าคนไทยในแขวงหงสาวดีและบ้านเชียง (หัวพัน) เป็นที่รวมพลของฝ่ายชนวนการขบวนการลาว จนกว่าจะมีการลงนามการเมือง (โดยกำหนดให้มีการเลือกตั้งภายในปี ค.ศ. ๑๙๖๘ ซึ่งลาว หวังกันไว้คิดว่าจะรวมแวงทั้งของนี้เข้าอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลลาวใหม่)
- ๖) ห้ามการตั้งฐานทัพขึ้นใหม่ทั่วประเทศลาว
- ๗) ตั้งกรรมการขสมฝ่ายทหาร
- ๘) หักคณะกรรมการระหว่างประเทศเพื่อการตรวจตราและควบคุม ซึ่งประกอบด้วย ขุนหมื่นอินเดีย แคนาดา และโปแลนด์ โคเมียมุแทนอินเดียบเป็นประธาน เพื่อให้มีการปฏิบัติตาม ความตกลงหยุดรบ

นอกจากจะไ้มีการลงนามใน-ความตกลงหยุดรบในลาวแล้ว เพื่อเป็นการประกันว่าจะ ปฏิบัติตามความตกลงทั้งกล่าว รัฐบาลลาวได้ขอปฏิญญาจากสมัชชาการประชุมวีเจเนียวรวม ๒ ฉบับ คือ.- ๑๑

"ปฏิญญาของลาวคัดห้ามความตกลงเจเนียว
เจเนียว, ๒๑ กรกฎาคม ๑๙๕๕

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรลาวได้คัดกรองใจที่จะไม่ดำเนินนโยบายรุกและจะไม่ยอม ให้ดินแดนของลาวถูกใจไปในการอำเนนนโยบายเช่นว่านั้น

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรลาวจะไม่ร่วมในความตกลงใด ๆ กับรัฐอื่น ถ้าความตกลง นั้นอันหมายถึงกันจะก่อการเป็นกาที่ทางทหารของรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรลาว หรือกันจะก่อ

๑๑ Cole 1957 ๑๕๐ - ๑๕๕ (คัดจาก U.S. Senate, 86th Cong., 1st sess., Report of Senator Mike Monroney on a Daily Motion to Vietnam, Cambodia, Laos, 1959 pp. 118-19)

อาจได้ยืนยันว่ารัฐอาวจะไม่เข้าร่วมเป็นพันธมิตรในกรณีทางยุทธวิธีกับกองทัพคอมมิวนิสต์ของประชาชน
 จะไม่ในต่างประเทศจนกว่าถึงฐานะที่ประเทศยังมีใ้ถูกคุกคามและการคุกคาม
 ทางทหารเมืองยังไม่เป็นที่เรียบร้อย จะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศในทางวัสดุ
 และเจ้าหน้าที่อีกจนกว่าจะเพื่อการป้องกันประเทศ เรื่องดังกล่าวนี้ถือได้ว่าเป็นความตกลง
 ในการทหาร ส่วนปฏิญญาดังกล่าวนี้ถือได้ว่าเป็นความตกลงในทางการเมืองเพราะเป็นการ
 ยืนยันว่ารัฐอาวจะดำเนินการให้มีการรวมตัวทั้งหมดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยผ่านทาง
 ธงเขียวเหลืองซึ่งมีไว้ ซึ่งในการนี้จะเคารพในสิทธิและเสรีภาพของประชาชนแต่ละอัน
 จากปฏิญญาดังกล่าวนี้มีความตกลงใจกันว่ากษัตริย์นบูกยิงในอาว ถิ่นทางทุกอย่าง
 ที่เกี่ยวข้องของปฏิญญาดังกล่าวโดยเคร่งครัดแล้ว ปัญหาต่าง ๆ นี้จะไม่เกิดขึ้น เรื่องนี้เป็นปฏิญญา
 และก่อให้เกิดความยุ่งยากในเวลาต่อมาขึ้น คือ-

ก) แถลงการณ์และเอกสารของอาว

ตลอดการประชุมที่เจนีวาเมื่อมิถุนายนเป็นครั้งแรกที่อาวพบกับเอกสารของบางแ
 จริง อันแตกต่างจากเอกสารภายใต้ "สมการฝรั่งเศส" เอกสารของอาวครั้งนี้ได้รับการรับ
 รองจากฝรั่งเศสที่เรียกว่าปฏิญญาของรัฐบาลสาธารณรัฐฝรั่งเศสเกี่ยวกับอินโดจีน (Declaration
 by the Government of the French Republic regarding Indo-China) ลงวันที่
 ๒๖ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๔ อันมีใจความว่า

"ในการรวมปฏิญญาดังกล่าวนี้เกี่ยวข้องกับภารกิจอันสถาปนาและควรสร้างสรรคความ
 มีขององค์สหประชาชาติ อาว และเวียดนาม รัฐบาลฝรั่งเศสจะดำเนินการตามหลักการ
 ของความเคารพในเอกราช อธิปไตย เสนอภาพ และบูรณภาพแห่งดินแดน ของเวียดนาม อาว
 และเวียดนาม"

การที่อาวได้รับเอกสารของบางแลงครั้งนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจ แต่เอกสารของประเทศ
 ที่อื่นที่สนับสนุนเอกราชหรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแยกไม่ออก การที่ความตกลงใจว่า

** เรื่องเดียวกัน หน้า ๑๑๔ (คัดจาก U.S. Senate, 83rd Congress, 2nd Sess.,
Report on Indo-China ..., 1954 p. 29)

ว่าด้วยลอร์ดบรูคซิงในลาว มาตรา ๔๘ ถ้าสมมติว่า "ในระหว่างระบอบความตกลงทางการเมือง
 ของผู้ใด ถ้าถึงคราวส่งฝ่ายประเทศลาวซึ่งอยู่คนอยู่ ๘ ที่รวมของลาวลาวในถิ่นนั้นย้ายไปอยู่ใน
 แคว้นของลาวลาวลาว...". โดยหวังว่าจะรวมกันได้ในที่สุดภายหลังจากเดือนสิงหาคม
 ปี ค.ศ.๑๙๕๕ นี้พูดจะเป็นการมองในแง่ที่จบเกินไป ถ้าพิจารณาของนายบรูคซิง
 (Phao Sao-an) รัฐมนตรีต่างประเทศเวียดนามในขณะนั้นว่า แคว้นซึ่งส่งฝ่ายลาวจะ
 มอญในฝ่ายประเทศลาวนั้นได้แก่ในที่สุดความวิกกว่า ข้อตกลงที่กระทำไว้อย่างคลุมเครือหรือ
 หนึ่งการข่มขู่ประมาท ๆ ย่างมาจะว่านั้นจะถูกฝ่ายนั้นนำไปแสวงหาผลประโยชน์เป็นกลางหรือ
 ครอบครองซึ่งมีถึงลาวและลาววิกกทั้งนี้ได้มีผู้รับให้เห็นแล้วว่ามิปรากฏความดีใจของใคร^{๑๖} ทั้งนี้
 เพราะในเวลาที่ลาวลาวลาวนั้นได้มีสงครามในดินแดนของลาวลาวลาวซึ่งมีความในลาว
 ทกของได้ใช้ให้คนลาวลาวลาวได้รับเอาลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาว
 ออกไม่ได้ ดังนั้นลาว
 ทกลาว
 ได้ในอีกแง่หนึ่งว่าลาว
 ลาว
 ลาว
 ความเต็มใจของลาว
 นี้เคยใช้แสวงหาผลประโยชน์และทางลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาว
 ลาว
 จะเกิดขึ้นโดยที่ลาว
 อย่างอื่นจึงจะเห็นด้วย เขาร่วมมือกับรัฐบาลลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาว
 บังเป็นปกติ ลาว
 ทกลาว
 นอกประเทศลาว
 จึงตกลงกันได้ซึ่งนับเป็นเวลา ๑ ปีจากมาของลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาวลาว

^{๑๖} Lancaster หน้า ๑๘๐ - ๑๘๑

ถึงควรจะเป็นการทดลองเพื่อชิงตัวท้าว เพื่อหวังมอบนางการเอื้องเท่านั้น เพราะเป็นที่ทราบกัน
 ว่าในเสนาบดีที่ลาออกแล้ว ยากจะไม่ยอมเสียใจภายใต้การระดมความดีมีคุณของคน
 ก่อความตกลงต่าง ๆ ภายใต้นัยของคนที่คอยเจตนาปรารถนา แต่ในทางปฏิบัติเวียก-
 มิทธิไม่เคยมุ่งมั่นจริงจังในการปฏิบัติความตกลงฉบับ ๑ เลย ยกเว้นในปี ค.ศ. ๑๘๘๘
 จึงเป็นการรื้อฟื้นความตกลงของเหตุการณ์ที่เวียกมิทธิได้ตกลงใจลงนามในความตกลงกับรัฐ-
 ชาติที่เวียงจันทน์ แต่ก็เริ่มการทดลองเพื่อหวังตกลงเปลี่ยนในวิถีทางการเมืองที่อาศัยจากฝ่าย
 รัฐมาเท่านั้น ต่อมาเมื่อเกิดการก่อกวนจากรัฐบาลฝรั่งเศสเข้ามามีอำนาจในเขตลาวก็ยกมือ
 ออกและกลับมาในท่ามกลาง ดังนั้นเจตนาของท้าวเอื้องจะเป็นการรวมในลักษณะการเมือง การ
 ปกครอง การรวมกันของ หรือแม้กระทั่งการรวมกันของชาติจึงไม่ใช่วางที่จะเป็นไปเพื่อความความ
 ตกลง

๑) ฐานะของขบวนการขบวนการ

ตามมาตรา ๑๘ ของความตกลงเจนีวาว่าด้วยการยุติลงในภาวะที่กำกวมใน
 ขบวนการขบวนการขบวนการขบวนการขบวนการขบวนการขบวนการขบวนการขบวนการขบวนการขบวนการ
 ในทางการเมืองเท่านั้นเป็นการยอมรับฐานะของคณะวินิฉัยอย่างไม่เป็นทางการ เพราะ
 ฝ่ายนี้ได้เข้ามามีอำนาจควบคุมอย่างพฤกษิณ (de facto control) เหมือนช่วงหนึ่งของ
 ทรหมกับในขณะแบบระบอบการเมืองและดำเนินการเข้ามามีส่วนหนึ่งในรูประบอบและรัฐ-
 ฆาต (จากการเชือกคังในเวลาต่อมา) ได้ระดมกำลังภายใน ในทางที่คงฝ่ายขบวนการได้
 มีคณิดของทั้งสองนี้เมื่อฐานพิพจน์ในงานถาวร และที่คงรองและกึ่งถาวรซึ่งเริ่มเกิดขึ้น
 เวียกมิทธิและจีนคอมมิวนิสต์นี้ ได้เปิดโอกาสให้ฝ่ายนี้วางกำลังอาวุธและบุคคลของตน
 เช่นขงอาหารเข้ามาได้โดยง่าย

ภายหลังจากความตกลงเจนีวาทางฝ่ายรัฐบาลฝรั่งเศส ขบวนการขบวนการขบวนการขบวนการ
 เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นในภูมิภาคนี้คือ

๑๑ Siscuk หน้า ๓๑
 ๑๒ มุขราช หน้า ๕๑๑ - ๕๑๑

๑) การจัดตั้งหน่วยปกครองของรัฐบาลขึ้นในบางมณฑลและบางอำเภอ (ตัวพิมพ์) ภายใต้อำนาจของเสนาบดีแห่งกิ่งจันทรปราการฝ่ายตะวันตก และฝ่ายตะวันออกของเขตลาวใต้ หมายเอาทั้งกิ่งจันทรปราการและการเก็บยังเขต เป็นอันว่ายังคงคงเดิมไม่ได้

๒) ฝ่ายตะวันออกของเขตลาวใต้ให้จัดการตั้งกิ่งภูพานขึ้นใหม่ทั่วประจวบ ใต้ภูพานเป็นเมืองเชียงโต และใต้ถ้องเอกราชลาวเป็นนครนารายการ ฝ่ายรัฐบาลก็จะพิจารณาออกกฎหมายโดยจัดตั้งคณะผู้แทนที่เขตรับของสูง

อย่างไรก็ตามสำหรับข้อ ๒) นี้ ทางฝ่ายรัฐบาลไทยไม่อาจทำได้ เพราะเรื่องดังกล่าวจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งซึ่งสภาแห่งชาติเท่านั้นที่จะเป็นผู้แก้ไขได้ เป็นอันว่าทั้งสองฝ่ายยังคงคงเดิมไม่ได้ ต่อมาคณะกรรมการระหว่างประเทศเพื่อตรวจสอบความและควบคุมโลกกำหนดให้ทหารอาสาเวียดนามไปรวมกำลังซึ่งนับเป็นการชั่วคราว ในเขต ๘ เขต คือ ซองซาอี ซาเวนิช บริเวณเหนือเวียงจันทน์รวม ๕๐ กิโลเมตร ทั่วบริเวณภาคหลวง ส่วนทหารรบการปล้นเขตรวใหม่แยกออกจากกองพิทักษ์อาสาเวียดนามไปตั้งชั่วคราว ณ เมืองเวียงชัย (แถวจำปาศักดิ์) เขื่อนบ้านแพง เมืองเวียง เมืองงอบ ของกองทัพลาว พวกไม่ยอมให้กองทัพลาวไปรวมกัน ณ เขตของซาอีและซาเวนิชเพื่อให้เข้าไปตามความตกลงเจนีวา ส่วนกองพิทักษ์ลาวที่ฝรั่งเศสก็พยายามความตกลงกำหนดให้ตั้งทหารอยู่ในลาวได้ไม่เกิน ๕,๐๐๐ คน ทว่าเมื่อ ๑,๕๐๐ คนเป็นนายทหารที่ชำนาญและทหารอื่นประมาณ ส่วนอีก ๓,๕๐๐ คนเป็นทหารที่จะนำหน้ามีรถม้าของฝรั่งเศสของแนว ลีเกีย ในส่วนหนึ่ง ส่วนอีกบางส่วนอยู่ในเวียงจันทน์หรือใต้เวียงจันทน์ลงไปอีกแห่งหนึ่ง ทหารฝรั่งเศสจำนวนหนึ่งจะมีรถอยู่ต่อไปในลาวมากจนถึงที่กองทหารเวียดนามใต้ถอนออกไปแล้ว แต่ก็ไม่มีทางปฏิบัติให้เป็นไปโดยความตกลง คือทหารฝรั่งเศสซึ่งมีอยู่เกินจำนวนที่ตกลงแต่ทหารลาวเป็นละเวือนล่อค่า ซึ่งยังความไม่พอใจให้แก่ฝ่ายปล้นเขตรว^{๑๖} เพราะเห็นว่าฝรั่งเศสเขาจะพร้อมจะไล่ล่ามากน้อยขึ้นอยู่กับความทางการเมืองทุกไปโดยง่าย เจ้าสุลต่าน

^{๑๕} เรื่องเดียวกัน หน้า ๕๐๐

^{๑๖} เรื่องเดียวกัน หน้า ๕๐๖

ที่มักจะเข้าร่วมด้วยในกิจการทางธุรกิจเพื่อความมั่นคงหรือการปฏิบัติการร่วมกันใน
การคลังถือว่าเมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมานี้ การดำเนินงานในสงครามมากกว่าจะถือเช่น
เครื่องมือของความสงคราม

นอกจากนี้จากคำกล่าวของบรรดาผู้ที่มีอำนาจของตัวเองจากผลการดำเนินงานที่กระทำโดยบริษัท
ในทางที่ซึ่งได้ทำสัญญาผูกมัดที่จะดำเนินการประชุมเรื่องอื่นใดที่มีเพียง ถึงขั้นจำกัด
เข้าเกี่ยวข้องกับสงครามในอินโดจีนและอีกที่เป็นการมีเพียง เมื่อครั้งจะนำสงครามกับสงคราม
ซึ่งเห็นด้วยของ ซึ่งย่อมหมายถึงการผูกมัดซึ่งมีลักษณะของทรัพย์สินของสงครามมากยิ่ง เพื่อ
จัดการการแบ่งที่อเมริกาไม่ยอมรับในการประชุมที่เวนิสหรือ สหรัฐอเมริกจะถูกชี้ความเข้าใจ
ชนร่วมที่จะได้เข้ากันในความตกลงซึ่งเป็นการยอมรับอย่างเห็นทางการตลาดขยายตัวของ
ดินแดนโดยให้คำสัญญาของคอมมิวนิสต์ เนื่องจากเห็นว่าการที่กลุ่มการลงนามในความ
ตกลงเงินว่ากล่าว คอมมิวนิสต์เวนิสที่เห็นว่าการที่อเมริกาบริติชและฝรั่งเศสที่จะได้ประชุม
และในสนามรบ การร่วมลงนามด้วยกับเขเวียต จีนคอมมิวนิสต์ และเวียดนามที่ประชุมนี้
จะเท่ากับเป็นการยอมรับกับนโยบายสงครามของคอมมิวนิสต์ รวมทั้งฐานะอย่างเห็นทางการตลาด
เป็นประเทศที่หนึ่งของเวียดนามเหนือ ซึ่งกระชั้นกับที่อเมริกาบริติชและฝรั่งเศสของชนอเมริกัน
ข้าว่าจะไม่ละการให้ ๆ อันเป็นการที่จะวางจะสงครามลง ด้วยกันนั้นจะเห็นถึงความวิตก
ถึงอย่างถึงแก่การรุกรานอันมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับที่ในสมัย ก่อนสงครามที่กล่าวถึงของ
นายวอลเตอร์ บี. สมิท (Walter B. Smith) เดออีตราบุคกีของอเมริกาของที่ประชุม
นี้ซึ่งกล่าวถึงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๑๙๕๔) ที่มีความหวัง คือ

๔๔ Russell H. Fifield, Southeast Asia in United States Policy,
(New York, London : Frederick A. Praeger Inc., 1963) หน้า ๒๗

๕๐ Lancaster หน้า ๓๔.

๕๑ Cole หน้า ๑๕๕ (Department of State Bulletin, Vol. XXXI, No.
788 Aug. 2, 1954, pp.162 - 163)

ในกรณีนี้ระแคะระคาย ๆ ในปัจจุบันก็คงถูกมองจนกระทั่งถึงด้วยเงตผา
 ฉะนั้นดวงกลมนี้ เราจะมีรองลงมาตามสมควรซึ่งความเหี้ยมโหดราชโศกในให้
 ผนวกรวมกันลงบ้างแต่ก็อย่าได้ทำการทรมานผู้ต้องขังระแคะระคายนี้เพื่อระงับ
 วัตถุประสงค์ต่าง ๆ เหล่านี้ในปัญหาที่ไปลงทางยุติธรรม

ด้วยเหตุนี้เองจึงบอกให้บุคคลที่รู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ สมควรที่จะหา
 มาตรการที่จำเป็นที่จะช่วยบรรเทาความทุกข์ทรมานในประเภทของกบฏ
 ของสหรัฐ จะไม่เข้าร่วมในการดำเนินการใด ๆ อันจะเป็นอุปสรรคต่อ
 วัตถุประสงค์นี้ให้ มีปฏิภาณใจที่ออกให้ที่เรียกว่า ใจที่เจตนา หรือแรงใจการ
 ฝืนใจใด ๆ จากชาติอื่น

เราขอร่วมใจในความหวังที่ว่า ความตกลงนี้จะทำให้มีสัญญา ความ
 ปรองดอง ให้มีบทบาทเป็นกลางของศาลยุติธรรมและอธิปไตย
 ของสหรัฐ ที่มาจากประชาชนที่รักสันติภาพทั้งหลาย ซึ่งเราหวังว่าจะ
 ใช้ ความปรองดองในทางที่ถูกต้องและไม่ใช้ความกลัวของกบฏเองให้

เป็นที่ทราบกันดีว่าความตกลงนี้จะทำให้มีสัญญา ความปรองดอง
 กับและ มีมติที่ การออกแถลงการณ์ของทางหนังสือของ นายโรเบิร์ต เอฟ. โรส
 ประธานาธิบดี ทำให้เห็นว่าข้อตกลงและการกระทำของสหรัฐ ที่ไม่สนใจ ความ
 ความตกลงนี้จะไม่ถูกมองเป็นข้อใด จากหนังสือการลงนาม "สองวัน" เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๑๙๖๖
 จอห์น ฟอสเตอร์ ดัลเลส (John Foster Dulles) รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐ ที่
 เป็นตัวนำในการสนทนาซึ่งมีขึ้นถึงผลการประ มูติเห็นว่า การที่ฝรั่งเศสและ
 ฝรั่งอื่น ๆ ได้ตกลงกันไว้เป็นอันตราอย่างมีนัยสำคัญ เป็นข้อตกลง
 ที่เรียกว่า "ข้อตกลงระงับ" ทำให้เป็นที่น่าสนใจ เราเห็นว่าถึงแม้ว่า
 การเข้าร่วมใจในข้อนี้ หากจะช่วยให้ในทางบางประการก็มิใช่การที่
 ขาดไปจากการ ความดีของชาติอันมีไว้ที่ทุกข้อดีของชาติ บาดแผลบนและแผล
 ๑๖

เขาได้กล่าวหาความไม่เหมาะสมเชิงศีลธรรมของสหรัฐว่า "ถ้าสิ่งต่าง ๆ ดังนี้จะได้ปฏิบัติโดยจริงจังเพื่อความปลอดภัยร่วมกันที่จะทำให้อิทธิพลของสัมพันธภาพ (collective security) นี้ขยายตัวออกไปอีกเท่าไร" "สถานการณ์ของชีวิตโลกนี้จะต้องการประชุมที่จริง ๆ ภายใต้อาณัติของสหประชาชาติ" "การถอดถอนมติคณะมนตรีความมั่นคงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาคมในทางปฏิบัติที่ประชาชนเองก็ควรจะมีสิทธิ์คิดว่าเขาคำว่า "ห้องกันสนทนา" ของเราอยู่ตรงกลางหรือตรงกลาง ๆ เมื่อการป้องกันร่วมกันนั้นจะเป็นที่ระมัดระวังว่าด้วยที่จะหลีกเลี่ยงการผูกคามนั้น มีหลายหนทางที่เกิผลอ..."^{๕๑} ประธานาธิบดีไอเซนฮาวเลอร์จึงได้ประกาศออกมาอย่างเปิดเผยว่า "เราไม่สนับสนุนความเข้าใจว่า... เราได้สนับสนุนความเข้าใจว่า...^{๕๒} "แต่สิ่งที่น่าเศร้าก็คือ ความไม่มีการลงมือเชิงกระตือรือร้นของสหรัฐในลักษณะของคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งได้ให้สัตยาบันผู้ไม่มีความเต็มใจในที่สุดทุกฝ่ายในภายหลัง คณะมนตรีความมั่นคงก็กล่าวหาว่า "การกระทำที่กล้าหาญของสหประชาชาติในลักษณะของคณะมนตรีความมั่นคงจะได้รับการสนับสนุนร่วมกัน" อย่างไรก็ตามก็ยากที่จะหาข้อสรุปที่ชัดเจนว่านอกที่คำมั่นที่ใจของการประชุมก็คือ "การก้าวไปสู่จุดสูงสุดของการแยกแยะอย่างแท้จริงของกันทุกฝ่าย และเว้นความไว้"^{๕๓}

ภายหลังการประชุมที่เห็นว่าการหวังของสหรัฐว่า "การ จัดตั้งระบบความมั่นคงขึ้นในอาณัติของสหประชาชาติ" นั้นเริ่มมีความวิตกกังวลในความก้าวหน้าจากการขยายตัวของอิทธิพลที่มีวันหมดโดยเฉพาะโดยและที่อื่น ๆ ซึ่งมันตั้งอยู่ในใจกับจีนและสหประชาชาติและเจ้าประเทศเหล่านี้ ซึ่งก็เริ่มกล่าวถึงอันนี้เรียกว่า "ความมั่นคงของสหรัฐ" หลังจากที่ยังมีเห็นว่าเป็นทุกไปเป็นของเจ้าสหประชาชาติ ต่อมาเมื่อเซอร์ วินสตัน เชอร์ชิลล์ กับนายดอนเฮนรี่ ซีเค็ม

^{๕๑} เรื่องในวาทศิลป์ หน้า ๑๓๖ (คัดจากหน้าหนังสือใน The New York Times, July 29, 1950)
^{๕๒} ดูเพิ่มเติมของคำพูดใน The New York Times, July 29, 1950
^{๕๓} Krenol หน้า ๒๔๔
^{๕๔} Colo หน้า ๑๒๕

เห็นทางไปกรุงวอชิงตันเพื่อปรึกษาหารือถึงปัญหา, เมืองซัมทิงตัน สหรัฐฯ ก็เปลี่ยนท่าที
 ของอังกฤษโดยอ้างเรื่องโดยประธานาธิบดีไอเซนฮาวเออร์ และเซอร์ เซอร์ซีออล โกลด์ของ
 การเมืองที่ ๑๘ มิถุนายน ๑๙๕๕ ซึ่งเห็นว่าประเทศทั้งสองจะให้ความร่วมมือกัน
 แลกเปลี่ยนกันรวมทั้งรับในอาเซียอาคเนย์โดยใ้คำมั่นว่าจะาร จรรยาซึ่งกันเป็นหมู่ที่เจเนวา
 เพื่อใช้รักษาความสงบในอินโดจีนนี้จะเป็นผลหรือไมก็ตาม ^{๕๑} การปรองดองกันไว้ของ
 ประเทศทั้งสองในอินโดจีนนี้ใ้คำมั่นว่าเรื่องการจัดองค์การสนธิสัญญาป้องกันร่วมกันแห่งอาเซีย
 ตะวันออกเฉียงใต้ (South-East Asia Collective Defense Treaty Organization)
 ในเดือนกันยายนปีนั้นเอง โดยฝรั่งเศส ดอนเซอร์เดียม นิวซีแลนด์ ไทย ฟิลิปปินส์ และ
 สิงคโปร์เข้ามาร่วมด้วยเป็น ๕ ประเทศด้วยกัน การที่สหรัฐฯ และอังกฤษได้จัดตั้ง
 สนธิสัญญาป้องกันร่วมกันดังกล่าวขึ้นในอาเซียบริเวณนี้อาชของอีกทางหนึ่งใ้คำมั่นเพื่อเป็นการ
 ประกันต่อความสงบเจเนวาตัวเอง เพราะในวิธีการต่อต้านสนธิสัญญานี้ใ้คำมั่นว่ารัฐทั้ง
 สามในอินโดจีน คือ กัมพูชา ลาว และเวียดนามใ้คำมั่นอยู่ภายใต้การคุ้มครองป้องกัน ^{๕๒}
 (protective umbrella) ตามนี้ของสนธิสัญญานี้ด้วย

ข) หน้าที่ของฝ่ายคอมมิวนิสต์ต่อความสงบเจเนวา

ความสงบเจเนวาใ้คำมั่นว่าใ้คำมั่นกับการยอมรับต่อความเป็นอีกแฉกของคอมมิวนิสต์ในเวียดนาม
 เหนือและเกี่ยวข้องกับที่วาคอมมิวนิสต์ใ้คำมั่นว่ากรณของแขวงซึ่งของคอนเพ็ชองฮาว ความ
 สำเร็จของคอมมิวนิสต์จากการประชุมนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องเชิงสงครามแก่กันเกี่ยว หากความ
 สำเร็จทางด้านการศึกษาไม่กระจะระงับไปก็ขอ จึงคอมมิวนิสต์ใ้คำมั่นว่าประชุมสร้างความ
 บังคับใ้คำมั่นตนเอง โกล นามจุเฮนโต (และซึ่งเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศ) โดยสรุปใ้คำมั่น
 ว่าเป็นผู้เจรจาที่สามารถและจะเป็นผู้ให้ความก้าวหน้าใ้แก่สหประชาชาติในอาเซียอาคเนย์

^{๕๑} วารสารรัฐสภาสหรัฐ หน้า ๒๐

^{๕๒} ดูวาระฉบับที่ ๒๖ ของที่ประชุม จากหนังสือ Collective Security : Shield of Freedom, A SEATO Publication, Published by SEATO, Bangkok, N.A. ๑๙๖๐

ในจดหมาย ๕ ประการที่มีผลบังคับใช้ ซึ่งมีความสำคัญประการสำคัญประการหนึ่งได้แก่ (Five Principles of Peaceful Coexistence) ปรากฏในพิธีประชุม และกล่าวว่าจะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวการรักษาสันติภาพร่วมกันในเวลาต่อไป การเป็นพันธมิตรทางสังคมจะเกิดขึ้นจะคงได้กับหลักการปฏิวัติการรวมกัน (united action) ของประชาชนไทย ที่จะต้องกระทำแก่สันนิบาตระหว่างประเทศต่าง ๆ ในเวลาเดียวกันในระหว่างที่ประเทศไทยนั้นเอง เพื่อที่จะมีสันติภาพและความสงบสุขแก่ประชาชนชาวไทยเอง เพราะการสนับสนุนของทุกหมู่เหล่าในขณะนั้น^{๕๖} มีวิจารณ์และหนังสือของนายบุญเรือง ซึ่งกล่าวต่อต้านการรณรงค์ในระหว่างกลางเดือนกันยายนปี ๒๖ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ มีว่า "...เราต้องการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างสังคมของสังคมไทยกับสังคมโลก... เราต้องการนำให้ชาวเอเชียมีสหประชาชาติซึ่งหมายถึงในเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศกลุ่มในเอเชียให้ไทยเป็นสมาชิกอย่างกว้างขวาง การรณรงค์ในอินเดียจีน..."^{๕๗} เราต้องการนำให้ชาวเอเชีย

^{๕๖} ชาติสมาชิกในเอเชีย (Asia) มีทั้งทวีปเอเชียที่มีดินแดนในเอเชียของทวีปเอเชีย ซึ่งดินแดนเหล่านี้มีความหมายของคำว่า "เอเชีย" ซึ่งหมายถึง "ทวีปเอเชีย" ในทางภาคกลางของภูมิภาคเอเชียเรียกว่า "Panchasheel" เพราะตรงกับจำนวนของอักษรใน "ป" ซึ่ง "ป" และเมื่อสหภาพกับเอเชียเรียกว่า "Panchasheel" ปรากฏในพิธีสอง หลัก ๕ ประการซึ่งอินเดียกับจีนแถลงในครั้งนั้น คือ ๑) ความรักกัน ๒) ความเคารพ ๓) ความไม่แทรกแซง ๔) ความไม่แทรกแซงในกิจการภายในของกันและกัน ๕) ความเสมอภาคและประโยชน์ร่วมกัน และหลักการรวมกันโดยสันติ รายละเอียดของเรื่องนี้อยู่ในรายงาน ปฏิวัติการรวมกันโดยสันติ ของ ดร. กิโรต ปันนาม, สารานุกรม ปี ๑๐ ฉบับที่ ๑๑ (พฤษภาคม ๑๙๖๖)

^{๕๗} โฉมทัศน์เอเชียอินเดียน ปากีสถาน อินเดีย และอินโดจีน ไทยได้รับมาจากเมืองหลวงของประเทศอินเดีย คือ กรุง Colombo

^{๕๘} Cole หน้า ๑๖๕

สุวรบุรุษฯ คณะรัฐมนตรีมีผู้แทนของขบวนการเพื่อลาว คือ เจ้าสุวราชวงศ์ได้ริเริ่ม
แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีในผู้ก่อร่างและสนับสนุน และนำผู้มี วงศ์วิจิตร เป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงและถือปากกรร มลพูนด้วย^{๕๑}

ประธานสภาไทยเข้าไปสู่สภาผู้แทนราษฎรและ "รัฐบาลขอพบแต่จะหาวิธีจะทำ
เอกราชของลาวกลับคืนมาและจะเข้าไปสู่การขึ้นสุดของสงครามกลางเมืองอันในรัฐกิจจนที่นั่น
แล้วจึงเลิกการ ก้าวสู่ระเทศบางคมไม่ใคร่ของเหตุการณ์ใหม่ในแง่ที่อย่างนั้น สหรัฐฯ เป็นฝ่าย
ที่มีความวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง และเห็นว่าความตกลงนั้นเป็นชัยชนะครั้งสำคัญ ของคอมมิวนิสต์
ในภาคพื้นทวีป และเป็นความล้มเหลวของนโยบายของสหรัฐฯ ในประเทศลาว โดยก
กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ในกรุงวอชิงตันได้ประกาศว่า

เหตุการณ์ใหม่ของประเทศลาวภายในไม่กี่ชั่วโมงต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลของระชาธิปไตย
และอิสรภาพของประชาชนเป็นสิ่งที่ปรารถนาเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามสหรัฐฯ รู้สึกว่า
การรวมกันของคอมมิวนิสต์ในวิถีทางปฏิบัติที่อันตราย เพราะประวัติดำเนินการของคอมมิวนิสต์
ในช่วงนี้ ๆ ของโลกแสดงให้เห็นว่า การเข้ารวมกันของคอมมิวนิสต์นั้นก่อภัยคุกคามอย่างร้ายแรงจากการ
ถูกคอมมิวนิสต์เข้าสู่อารมย์และยึดครองประเทศใหม่ในปลาย ทิวเขาที่ราบสูงที่ถ้ำ
ของลาวตามธรรมเนียมจะเป็นเหตุแห่งระ วัติพลกึ่งวลอย่างหนักของสหรัฐฯ จึงกำลังเข้ายึดก
การใหม่ประเทศนี้ในรูปร่างใดก็ตาม^{๕๒}

การกล่าวการณ์ของสหรัฐฯ ขูดกระดูกเนื้อเรื่องที่ไม่เกิดขึ้นเป็นต้น เมื่อถึงเวลาถึง
บทบาทของคอมมิวนิสต์ในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตามเพื่อให้อีกภาษาพูดเห็นว่าประเทศลาว
ได้ปฏิวัติตามนั้นและของ ความตกลงเองนี้ว่าโดยระบบความแล้ว โทษเฉพาะอย่างยิ่งในข้อกล่าวหาทั้ง
ของฝ่ายรวมกันนั้นเป็นผลสำเร็จและสันติภาพได้กลับคืนมา เจ้าสุวราชบุรุษฯ นายกรัฐมนตรีจึงได้
ร้องขอให้คณะกรรมการควบคุมระหว่างประเทศทำการปฏิบัติหน้าที่ในเวลา^{๕๓} ทั้งนี้ในวัน

^{๕๑}The New York Times, November 29, 1957

^{๕๒}เรื่องเมื่อครั้ง หน้า ๕๐

^{๕๓}เจ้าสุวราชบุรุษฯกล่าวในภายหลังว่า เขาได้รับการ "ชักจูง" ให้ทำเองนี้จากนายเกรแฮม
พาร์สัน (Graham Parsons) เอกอัครราชทูตประจำลาวในขณะนั้น ซึ่งนายพาร์สันได้ให้
ปฏิเสธข้อกล่าวหาขั้นนี้

๓๐ กรกฎาคม ๑๙๕๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (ไปขอตั้งคณบดีเอง) ขอจดทะเบียนการ
ปฏิวัติหน้าที่ของเขาคือในสิ่งที่เขา^{๖๐} (old also) ด้วยมีเวลาที่คณะกรรมการสิทธิ
มนุษยชนได้ ๘ ปีแล้ว

๖. การตรวจค้นทางกายเมืองของสำนักเทศาภิบาลเมืองเขาสวนกวาง

ความตกลงเวียงจันทน์ ค.ศ. ๑๙๕๕ นั้นกล่าวไว้ว่ามีความเป็นอันดีตรงกันไต่มา
ดูยาว หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งจะตีความเป็นกลางและสามารถพูดกันโดยสันติของรัฐบาลเจ้า
สุวรรมมา การยอมรับเอาการกระทำของรัฐบาลเขาสวนกวางว่าเป็นการกระทำ
เมืองที่นอกกฎหมาย การจัดตั้งรัฐบาลของเขาสวนกวางนั้นถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ
ของฝ่ายปกครองจากทหารไปถาวรมาเป็นเมืองเขาสวนกวางรัฐบาล การเปลี่ยนแปลง
นี้เองที่มีการจัดตั้งรัฐบาลของเขาสวนกวางที่อาศัยอยู่เพราะมีเมืองที่รัฐบาลลาวได้ไว้เขา
นักการ เนื่องจากฝ่ายตรงกันข้ามเขาสวนกวางนั้น การที่เจ้าสุวรรมมาได้รับคำแต่งตั้งรัฐบาล
และยัง กลาง และวางตั้งเมืองขึ้นใหม่เกิดจากสาเหตุสำคัญคือการเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย
เวียดนาม ประเทศที่มุ่งหวังที่จะจัดตั้งรัฐบาลใหม่ในลาว และไทยวิเทศ การจัดตั้งรัฐบาลของ
จึงเพิกเฉยเป็นการเปิดโอกาสให้เขาสวนกวางเข้ามาเกี่ยวข้องกับลาวและลาว ๖๖
ให้ลากรัฐบาลต่าง ๆ ภายใต้อาณัติของเขาสวนกวาง

คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนได้พิจารณาเรื่องข้างนี้ในการประชุมครั้งที่ ๑๑ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๖ ตุลาคม
ค.ศ. ๑๙๕๕ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิก ๒๑ ที่นั่งในจำนวนที่ลงสมัครมาจากเขตเลือกตั้งที่ ๖
๕๔ ที่นั่ง โดยหน้าที่ที่จะมีการเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการยอมรับสิทธิของเมืองเลือกตั้งในท้ายที่สุด รวมถึง
วิธีการใหม่ที่จะมีการกำหนดจำนวนสมาชิกสภา ในแต่ละจังหวัด ๑๖ แขวง (มีจันทบุรี
แต่การปกครองของเขาสวนกวาง ๑๖ แขวง ตามแผนที่แนบ) ซึ่งถือเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภา
• คณะกรรมาธิการ ๓๑,๖๖๐ คนนั้นได้รับการเห็นชอบจากกฎหมายเลือกตั้งที่ออกโดย
รัฐบาลเขาสวนกวางและสภาผู้แทนของลาวในขณะนั้น ถึงแม้ไม่เคยมีการสำรวจประชากรก่อน
เขายืนยันว่าประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ คน ดังนั้นการเลือกตั้งครั้งนี้จึงจำเป็นที่จะต้องมี การเลือกตั้ง ๓๑,๖๖๐

๖๐ Kramol หน้า ๑๖๖

๖๑ Lebar and Suillard หน้า ๑๑๘

แม้รัฐบาลเมืองใหญ่ในทวีปอเมริกาจะเข้ามามีส่วนร่วม
 จากจุดมุ่งหมายที่ต่างกัน เจ้าสุระธรรมยาภิไธยออกจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒๕
 กรกฎาคม ๑๙๕๗ ตามที่รัฐบาลของเราได้ให้เหตุผลว่าเห็นเพราะเราใช้ทรัพยากรของเมือง
 ของเขาที่มากเกินไป ๒๕ การขาดของของเขามันเหลือให้รัฐบาลของเมืองของเขาที่จะ
 ใช้งานได้

อย่างไรก็ตามความพยายามที่จะกำจัดความวุ่นวายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ของอเมริกา จะเห็นว่าเป็นเรื่องในระดับหนึ่ง ตรงกันข้ามกับที่รัฐบาลของเราทำเป็นงานที่
 หนักหน่วงยิ่งกว่าการกระทำของรัฐบาลของเมืองตะวันออกเฉียงเหนือที่กระทำในภาคตะวันออกเฉียง
 ใต้ที่เมืองใหญ่ของภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้รับการรับเลือกโดยคนเมืองใหญ่ การที่
 ที่เมืองใหญ่ของภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้รับการรับเลือกโดยคนเมืองใหญ่ การที่
 รัฐบาลของเราเห็นว่าเป็นงานที่หนักหน่วงยิ่งกว่าการกระทำของรัฐบาลของเมือง
 ของเขาที่มากเกินไป ๒๕ การขาดของของเขามันเหลือให้รัฐบาลของเมืองของเขาที่จะ
 ใช้งานได้

๒๕ William Henderson, Southeast Asia : Problems of the United States Policy (Massachusetts: The M.I.T. Press, 1963) ๗๒-๗๓

๒๖ The New York Times, July 23, 1958.

๒๗ ทรูแมนพาร์คเกอร์ ๑๙๕๘

การรณรงค์ของฝ่ายบริหาร ตำรวจได้ของนโยบายที่จะกำจัดลัทธิคอมมิวนิสต์ของรัฐบาล
โดยหมายถึงในเรื่องนี้เองคือว่าลัทธิคอมมิวนิสต์ของสหรัฐ และในปฏิญญาว่ารัฐบาลของเรา
จะ "ยกฐานะการระดมทุนภายในของคณะปฏิวัติ และแทรกซึมจากนโยบายอันมีเป้าหมาย
ที่จะลดระดับชีวิตของเจ้าผู้รุกรานของเรา จะดำเนินการเจรจาสนธิสัญญาต่าง ๆ กับประเทศใน
ตะวันออกไกล" ^{๑๖} ทางด้านรัฐสภาชีวิตของคณะปฏิวัติก็ถูกจำกัดลงยิ่งไปอีกเมื่อ
ตำรวจได้ริเริ่มการปฏิบัติระดมทุนภายในเมื่อเดือนพฤษภาคม ๑๙๕๕ ให้ทำเป็นการจัดการ
ระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่ง * ๑๖ อันเป็นการบังคับอำนาจในทางปฏิบัติของรัฐบาล
เพื่อลดระดับการระดมทุนของคณะปฏิวัติ นอกจากนี้ตำรวจยังได้ระดมทุนโดยรัฐ
จัดการทางต่าง ๆ โดยตนเองซึ่งเป็นการริเริ่มขั้นแรกแห่งการระดมทุนโดยรัฐ ซึ่ง
เป็นการระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่งเป็นการระดมทุนโดยรัฐในอีกครั้งหนึ่ง สหรัฐ
ได้ริเริ่มการระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่งเมื่อเดือนสิงหาคม ๑๙๕๕ โดยให้สิทธิแก่คณะกรรมการ
เพื่อการระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่งเกี่ยวกับบุคคล " (non-tactical activities)
ก่อนหน้าเดือนตุลาคม ยังไม่มีหน่วยปฏิบัติการโดยรัฐ คณะกรรมการดังกล่าวจึงเสนอว่า
ให้ "ลดระดับการระดมทุนโดยรัฐ เช่นเดียวกับการระดมทุนโดยบุคคล" ^{๑๗} การให้
ชีวิตใหม่แก่โครงการระดมทุนโดยรัฐบาลและการระดมทุนโดยบุคคล ซึ่งเป็นการ
ริเริ่มการระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่ง รัฐบาลได้ให้คำแนะนำอันละเอียดถี่ถ้วน
ตลอดปี ๑๙๕๖ เกี่ยวกับวิธีการอันเหมาะสมที่จะใช้กับบุคคลที่นำของเข้า และยอม
ให้ลดระดับการระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่งของสภา ซึ่งนำค่าเช่าโฮตลิ่งมาสู่รัฐบาล
และ "เป็นการลดระดับชีวิตภายในของสภา" ^{๑๘} ในขณะนั้นเองที่รัฐบาลและโฮตลิ่งได้
ลดระดับการระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่งอย่างเห็นได้ชัดโดยลดระดับการระดมทุน
โดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่งและการระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่งในกิจการภายในของ
สภา ซึ่งเป็นการระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่งและการระดมทุนโดยเก็บค่าเช่าโฮตลิ่ง
โดยสภา

^{๑๖} UPI 11/1/55
^{๑๗} The New York Times, August 10, 1955.
^{๑๘} Kronol 11/1/55
^{๑๙} Leber and Stoddard 11/1/55

สถาปนาในปีแรกนั้น แต่ยังไม่ถึงที่สมประสงค์ที่จะทำเอกราชอย่างใด ขบวนการปลดปล่อย
และเรียกร้องสิทธิทางการเมืองที่บังเกิดไปนี้ยังแบ่งขั้วเหมือนหรือคล้ายกันทั้งสามฝ่าย คือ ฝ่ายเสรี ฝ่าย
ประชาธิปไตย และฝ่ายระบอบกึ่งสังคมนิยม เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๖๖ รัฐบาลของ
ออกซฟอร์ดและสภาประกาศภาวะฉุกเฉินทั่วประเทศ ซึ่งทำให้การปกครองในระดับรัฐสภาได้รับการ
ปกครองของสภาไป ^{๑๖} ชาวโคโรนาคือฝ่ายประชาธิปไตยซึ่งนำโดยนักเคลื่อนไหวชาวเยอรมัน คณะ
มนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติจึงได้เชิญคณะมนตรีความมั่นคงที่ ๙ ที่มีชาน ตงหลินและเจ้าของ
นาซด์ (Dag Hammarskjöld) มาดำเนินการตามข้อหาอาชญากรรมสงคราม การเส
ของลาว คือ ๑ ข้อหาอาชญากรรมสงครามที่มุ่งได้ลงมือโค่นล้มรัฐบาลที่ลงมือโค่นล้มของคณะมนตรี
๑๐ : ๐ โดยไม่ใช้กำลังอาวุธ และระงับการสมทบให้ความช่วยเหลือในขณะนั้น ^{๑๗} ในรัฐสภา
อีกฝ่ายได้เสนอว่า การที่อนุญาตการตั้งกล่าวเป็นข้อเสนอดังกล่าวในแง่วิธีพิจารณา (procedural
motion) เป็นการขัดต่อหลักการอันมีใจเข้าช่วยของคณะมนตรีความมั่นคง ^{๑๘} และเมื่อถึงเวลา
นั้นจึงได้ลงมติให้ คณะอนุกรรมการที่สามของเรื่องจริงเข้ามาในสภาโดยได้ให้หมายให้คณะอนุ
กรรมการที่ปรึกษาของคณะมนตรีความมั่นคงไปตั้งองค์การสหประชาชาติ การขูดขูดของคณะ
มนตรีความมั่นคง ๑ ข้อหา คือ ๑) ฐานสมคบคิดอาชญากรรมสงคราม ^{๑๙} สหประชาชาติ
โดยผู้ลงมติ ๖ ต่อ ๒ และหนึ่งงด ซึ่งได้ผ่านทวิภาคีตามจาก ระบอบคอมมิวนิสต์ที่
จริงจริงเท่านั้น

คณะอนุกรรมการที่สามภายใต้สิทธิ ชิบูซา (Shibuchi Shibusawa) ผู้แทนผู้
เป็นประธานได้กล่าวตรวจสอบหลักฐานอาชญากรรมที่รัฐบาลลาวเสนอ สหภาพกับลัก
จนและสิทธิ ผู้ลี้ภัย เจ้าชาย และบุคคลอื่นในลัทธิคอมมิวนิสต์ นอกจากนี้ยังได้เดินทางไป
ไปยังเมืองคำเต้ใหม่ และนครหลวงพระบางเพื่อตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุด้วย คณะอนุ
กรรมการได้มีมติว่าอาชญากรรมที่ ๑๐ ขาดการ ก. ๑๙๖๔ จึงเกิดมาจากข้อกล่าวหา
รายงาน ^{๒๐}

^{๑๖} Sinouk หน้า ๘๓

^{๑๗} ORBIS หน้า ๘๖

^{๑๘} Sinouk หน้า ๘๓ - ๘๔

^{๑๙} ทัศนศึกษาเรื่องเมืองของกรมการวิเทศทูตที่ ๖ หน้า ๖๔

อดภาควิชาการและถึงงานราชการอื่น ๆ ทั้งยังอยู่ในเกณฑ์การเป็นเจ้าพนักงานในกองนี้ ซึ่งเมื่อ
ใช้เวลารวมระยะเวลา ๕๐ ปีของการปฏิบัติงานในราชการของฝรั่งเศส

๕. การบอกเลิกจ้างในระหว่างสงคราม

ในระหว่างที่มีการสู้รบกับข้าศึกในเขตการปกครอง เขาเขาของ โกลดรัฐของ
ของนายชุยโซ เดอ ลีนาสกี เป็นคนแรกที่มีระหว่างสงครามการฆาตกรรมของนายชุยโซ เดอ ลีนาสกี
การฆาตกรรมที่เมืองวอร์ซอ (๗๗) โดยเขาได้ยื่นข้อกล่าวหาการฆาตกรรมต่อ
กองการเมืองของฝรั่งเศส (๗๗) เป็นอัครมนตรีของเมืองวอร์ซอ และยังมี
ในการปฏิวัติของฝรั่งเศส ประมาณการหรือ ความเห็นความเข้มแข็งในการปฏิวัติ
ของฝรั่งเศส และสงครามที่ไม่มีสมาชิกอยู่ในสถานแห่งชาติเอง เพราะเรื่องจึงมีของ
คนในฝรั่งเศสที่จัดการเลิกจ้างในเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๖ เมื่อสงครามของสงครามจะ
ในกองการฆาตกรรมแห่งชาติที่จะขึ้นของฝรั่งเศส ๒๕ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ และใน
กว่าสมาชิกสภา รัฐมนตรีจะเข้ามีหน้าที่ใน ค.ศ. ๗๗. ไม่เห็นด้วย และต้องการให้มีการเลิก
จ้างโดยเร็วที่สุด รัฐมนตรีได้ให้การเลิกจ้างครั้งใหม่ในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๕๖
หนึ่งวันก่อนที่สงครามจะเลิกจ้างว่า ฝ่ายไหนจะอยู่ในฐานะที่ในสงครามเป็นการเลิก
จ้าง ^{๕๖} ฝ่ายชุยโซจึงได้ยื่นข้อกล่าวหาในเมื่อในเมื่อ ค.ศ. ๗๗. เจ้าชุยโซด้วย
เอง ถึงกับในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ คณะทหารของนายชุยโซ ๗๗. จึงได้
อำนาจการปกครองจากรัฐบาลของท้าวชุย โทลกีว เจ้าสว่างวัฒนาเจ้ามหาชีวิตของไทย
ของชาวโกลดช่วยเหลืออยู่เองถึง เมื่อมีอำนาจได้แล้วคณะทหารก็ประกาศยุบพรรคของ
ชาติ และให้มีการเลิกจ้างทั่วไปครั้งใหม่ กรมการยังมีคนอยู่ให้เงินชดเชยที่ทั้งรัฐบาล
ชำระด้วยเงินที่ค่าที่ -- เดิมการเลิกจ้าง โดยที่ท้าว อภัย ประชาชนการฆาตกรรม ^{๕๗}

^{๕๖} OMHA หน้า ๕๖๓

^{๕๗} คำสั่งของประธานสภาของฝรั่งเศสให้ประธานสภาของโกลด ค.ศ. ๑๙๕๖ การเลิกจ้าง
เลิกจ้างของระบอบการฆาตกรรมที่ประกอบด้วยสมาชิก ๑๓ นาย และสมาชิกอื่นที่รวมทั้งใน
ของ ๖ นาย และอีก ๒ นาย จากแห่งชาติในเมื่อเลิกถอนแล้วระบอบการฆาตกรรมของทั้ง
ฝ่ายหนึ่ง

(๑) เจ้าแผ่นดิน	บาทบริษัทรบตรี รัฐมนตรีมหาดไทย คณะรัฐมนตรี
ประธานองคมนตรี
(๒) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีศึกษาธิการและเสนาบดี
(๓) บิดาผู้สูง คณะมนตรี	รัฐมนตรียุติธรรม อรรถการ และกระทรวงอื่น
(๔) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีต่างประเทศ
(๕) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีเศรษฐกิจและรัฐมนตรีผู้สูงอื่นๆ
(๖) พล.จ.ผู้สูง และอัครราช	รัฐมนตรีป้องกันประเทศ ศึกษา และศาสนา
(๗) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีสาธารณสุข
(๘) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีมหาดไทย และ กระทรวงมหาดไทย
อธิบดีผู้สูงเสนาบดี
(๙) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีคลังและพาณิชย์
(๑๐) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีโยธาธิการ เมืองเขื่อน และโยธาธิการทหารบก
(๑๑) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีมหาดไทย อธิการ และกระทรวงอื่น
(๑๒) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีมหาดไทย อธิการ และพาณิชย์
(๑๓) บิดาผู้สูง อภิบาล	รัฐมนตรีช่วยโยธาธิการและโยธาธิการ

รัฐสภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการในทางที่ถูกต้อง ๗ ปีมาแล้วในอันที่ การบริหาร
งานและผลงานมีอยู่อย่างมากมาย แต่ไม่ละเลยที่จะรับฟังความคิดเห็นจากทุกส่วนของประเทศชาติ และมี
มากใน เพราะฉะนั้นรัฐสภาผู้แทนราษฎรที่เพิ่งจะ ๑. ฉะนั้นเมื่อเมื่อวันที่ ๒๕. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

เจ้าสุภานุวงศ์ บิดาผู้สูง อภิบาล และอัครราชทูตต่างประเทศได้พบกันเมื่อ ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

เพราะฉะนั้นรัฐสภาผู้แทนราษฎรที่เพิ่งจะ ๑. ฉะนั้นเมื่อเมื่อวันที่ ๒๕. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

การปฏิวัติครั้งนี้ได้กลายเป็นความสำเร็จของสงครามกลางเมืองและ
ความแตกแยกในระบอบกษัตริย์

